

prima instanță: M. Diaconu
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.3ra-467/17

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii : Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orașului Durlești, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Nina Tcacenco, Andrei Avornicița și Victoria Avornicița cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 20 noiembrie 2014, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașului Durlești, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Nina Tcacenco, Andrei Avornicița și Victoria Avornicița cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 19 august 2014 pîrîtul Consiliul or. Durlești a adoptat decizia nr.6.9 „Cu privire la schimbarea funcției terenurilor” prin care a permis schimbarea funcției terenurilor cu nr. cadastrale 0121121371, 0121121365 și 0121121366 în teren sub construcție locativă (zonă rezidențială).

Menționează că, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în conformitate cu art. 64 al Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a efectuat controlul, sub aspectul legalității, a deciziei vizate și a constatat că actul administrativ menționat contravine legislației în vigoare.

La data de 23 septembrie 2014 Oficiul a înaintat Consiliului or. Durlești notificarea nr. 1304/OT4-1593, prin care a solicitat abrogarea deciziei menționate.

Consiliul or. Durlești nu a examinat notificarea înaintată și nu a prezentat răspuns în termenele prevăzute de Legea privind administrația publică locală, însă la 22 octombrie 2014 au recepționat răspunsul Primăriei or. Durlești, potrivit căruia drept temei de emiteră a deciziei a servit Planul urbanistic de detaliu pentru modificarea zonei urbanistice a terenurilor situate în or. Durlești, str.Păcii, 67/1 și 67/2.

Consideră că decizia Consiliului or. Durlești nr.6.9 din 19 august 2014 contravine prevederilor legale în vigoare, fapt ce a generat prezenta adresare în justiție.

Cere, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea deciziei Consiliului orașului Durlești nr. 6.9 din 19 august 2014 „Cu privire la schimbarea funcției terenurilor”.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2015 s-a dispus de a atrage în calitate de intervenienți accesorii pe Tcacenco Nina, Avornicița Andrei și Avornicița Victoria, la acțiunea civilă înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat către Consiliul or. Durlești privind anularea actului administrativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 26 februarie 2016, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiteră unei noi cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 apelul declarat de către Oficiul teritorial Chișinău a fost respins și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că, prin decizia Consiliului or. Durlești, mun. Chișinău nr.6.9 din 19 august 2014 s-a permis schimbarea funcției terenurilor cu nr. cadastrale 0121121371, 0121121365 și 0121121366 în teren sub construcție locativă (zona rezidențială).

Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a atenționat Consiliul or. Durlești, mun. Chișinău că actul a fost adoptat cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, însă prin răspunsul din 22 octombrie 2014 Primăria or. Durlești, mun. Chișinău i-a informat că drept temei de emiteră a deciziei date a servit Planul urbanistic de detaliu pentru modificarea zonei urbanistice a terenurilor situate în or. Durlești, str. Păcii, 67/1 și 67/2.

La caz, a mai stabilit instanța de apel că în baza deciziei Consiliului or. Durlești, mun. Chișinău nr. 6.9 „Cu privire la schimbarea funcției terenurilor”, Nina Tcacenco a perfectat tot setul de acte necesar, fiind întocmit Planul Urbanistic în detaliu, iar la data de 24 octombrie 2014 i-a fost eliberat Certificatul de urbanism și Planul de încadrare în teritoriu.

Reieșind din prevederile Legii nr. 835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, administrația publică locală este organul împuternicit cu atribuții în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului din localitatea respectivă.

Iar, prin prisma prevederilor art.6 al Legii menționate, modul de utilizare a terenurilor pentru orice fel de construcții trebuie să fie reglementat prin planuri urbanistice și planuri de amenajare a teritoriului.

Conform art. 19 din Legea enunțată, responsabili pentru elaborarea și aprobarea documentației de urbanism și amenajare a teritoriului sunt autoritățile administrației locale interesate, pentru elaborarea și aprobarea planurilor locale de amenajare a teritoriului; pentru elaborarea și aprobarea planurilor urbanistice și regulamentelor de urbanism.

Conform Planului urbanistic general al or. Durlăști terenurile respective sunt amplasate în zona funcțională rezidențială cu regim mic de înălțime.

În baza certificatului de urbanism eliberat Ninei Tcacenco, eventuala construcție pe acest teren, urmează a fi efectuată în strictă conformitate cu acest regim, or, certificatul de urbanism eliberat, determină condiții clare în acest sens.

Astfel, Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a apreciat critic argumentele Oficiului teritorial Chișinău precum că, reieșind din prevederile art.13 din Legea nr. 835 din 17.05.1996 și că potrivit Planului urbanistic general al or. Durlăști terenurile menționate în decizie sunt incluse în zona funcțională destinată modernizării tehnologice, schimbarea regimului respectiv poate fi efectuată doar prin modificarea Planului urbanistic general al localității.

Din actele dosarului instanța de apel a stabilit că, Planul urbanistic în detaliu a fost întocmit conform prevederilor Legii nr. 835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, și prin urmare se constată că Tcacenco Nina a perfectat tot setul de acte necesar, iar decizia Consiliului or. Durlăști, mun. Chișinău nr.6.9 din 19 august 2014 „Cu privire la schimbarea funcției terenurilor” este una legală.

Or, contrar prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ și prin prisma art. 118 Codul procedură civilă, reclamantul-apelant nu a fost privat de dreptul de a prezenta probe în vederea susținerii poziției sale.

În temeiul celor stabilite, instanța de apel a reținut drept legală și întemeiată soluția primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, iar decizia Consiliului or. Durlăști, mun. Chișinău nr.6.9 din 19 august 2014 „Cu privire la schimbarea funcției terenurilor” fiind adoptată de un organ competent, conform prevederilor legale și procedurii stabilite.

La data de 02 martie 2017, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Recurentul, Oficiul teritorial Chișinău a Cancelariei de Stat, și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece a fost adoptată cu încălcarea esențială a normelor de drept material.

Menționează că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au luat în considerație că potrivit planului urbanistic general al or. Durlăști terenurile menționate în decizie sunt incluse în zona funcțională destinată modernizării tehnologice.

Consideră că instanțele de judecată nu au luat în considerație prevederile art. 33 din Legea privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, care

stabilesc că la propunerea autorității administrației publice centrale pentru urbanism și amenajare a teritoriului, documentația de urbanism și amenajare a teritoriului se reexaminează periodic și se modifică pentru a fi adaptată noilor condiții economice, sociale și tehnice.

La fel instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 13 din Legea nr. 835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, și art. 46 din Legea nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător.

În concluzie menționează recurentul că, prin adoptarea deciziei nr. 6.9 din 19 august 2014 emisă de Consiliul or. Durlești „Cu privire la schimbarea funcției terenurilor” s-a decis schimbarea funcției unor terenuri. În acest sens a fost elaborat un Plan urbanistic de detaliu, fiind coordonat cu condiția introducerii schimbărilor în Planul urbanistic general. Respectiv, Institutul Municipal de Proiectări „Chișinău Proiect” a menționat expres în Planul urbanistic de detaliu că se coordonează cu condiția introducerii schimbărilor în Regulamentul local aferent Planului urbanistic general. Condiție obligatorie pentru modificarea zonei. Dat fiind faptul ca aceste schimbări (funcției terenurilor) nu au fost incluse în Planul urbanistic general al localității, consideră că decizia contestată este una ilegală.

La data de 11 aprilie 2017, avocatul Mariana Apreotesei în interesul intervenientului accesoriu Nina Tcacenco a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău este emisă la data de 30 noiembrie 2016. La data de 08 decembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat părților, inclusiv și recurentului copia deciziei, însă la actele pricinii lipsesc probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către părți.

Recurentul în recursul declarat susține că a recepționat decizia instanței de apel la data de 02 ianuarie 2017 (f.d.129). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la data de 02 martie 2017 în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Concluzionează instanța de recurs că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devaluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO fosta Comisie a arătat că „art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru